

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 50

Dr. Peter David Beter

30. septembra 1979

Poznámka pre čitateľa: Nasleduje úplný preklad historického textu. Neoverené tvrdenia o sprisahaniach, robotoidoch a tajných operáciách, ako aj autorove kolektívne obvinenia etnických a náboženských skupín, nie sú overenými faktmi. Preklad ich zachováva ako autorove dobové tvrdenia, bez ich schvaľovania. Dátumy a historické údaje sú ponechané podľa originálu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Ahoj, priatelia. Tu je doktor Beter vo Washingtone. Dnes je 30. septembra 1979 a toto je môj AUDIO LIST® č. 50.

Pred štyridsiatimi rokmi v tomto mesiaci sa začala druhá svetová vojna. Prvého septembra 1939 nemecká vojnová mašinéria Adolfa Hitlera začala bleskovú vojnu proti Poľsku. Čoskoro celá Európa horela vojnou. Plamene sa čoskoro rozšírili a pohltili Spojené štáty, Japonsko a veľkú časť Ázie. Za takmer šesť rokov svojho trvania si druhá svetová vojna vyžiadala odhadom 35 miliónov životov. Približne polovica zabitých boli civilisti — muži, ženy a deti; či však nosili uniformu, alebo nie, len málokto z tých, ktorí trpeli a zomierali, skutočne vedel PREČO.

Sily vedúce k druhej svetovej vojne sa uviedli do pohybu v tajnosti a samotná vojna potom zintenzívnila utajovanie na všetkých stranách — utajovanie v diplomacii, v plánovaní vojenských ťažení, vo vývoji nových zbraní; a priatelia, práve tajná zbraň napokon ukončila vojnu v Tichomorí.

Šiesteho augusta 1945 bola vo vojne zhodená prvá atómová bomba. Zhodil ju národ, ktorý sa považoval za kresťanský — Spojené štáty americké; a mesto vybrané za prvú obeť malo jednu z najväčších kresťanských komunít v Japonsku — Hirošima. Nieкто sa mohol spýtať: Prečo kresťania z Ameriky zabíjajú kresťanov z Hirošimy prvým jadrovým útokom na svete? Zo všetkých otázok, ktoré boli o Hirošime položené za posledných 34 rokov, však túto kládli najmenej, ak vôbec. Každý vie, že to bola vojna. Hirošima sa považovala za významný vojenský cieľ; a tak, kresťania či nekresťania, Hirošima bola napadnutá.

Dnes sa ma často pýtajú: „Ak sú dnešní noví vládcovia Ruska naozaj kresťania, prečo sú ochotní zabíjať ľudí? A prečo sú ochotní robiť veci, ktoré môžu spôsobiť smrť aj kresťanom?“ Dnešná odpoveď je rovnaká ako v druhej svetovej vojne — TOTO JE VOJNA. Dnes, po štyroch desaťročiach narastajúceho utajovania, je však tajná aj samotná vojna. Nielenže nepoznáme dôvody vojny, dokonca ani nevieme, že určité druhy vojny prebiehajú! Najdôležitejší vojenský a politický vývoj dnes tvorí súčasť tajnej vojny, v ktorej sú Spojené štáty teraz hlavným bojiskom. Boj prebieha medzi novými kresťanskými vládcami Ruska a ich zarytými nepriateľmi. Týmito nepriateľmi sú zvrhnutí bolševici a ich blízki príbuzní, sionisti. Dnešný Kremeľ sa predovšetkým snaží zabrániť nepriateľom rozpútať jadrovú vojnu.

Minulú jar, ako som odhalil v Audio listoch č. 45 a 46, Rusi začali preberať kontrolu nad vládou Spojených štátov. Kľúčoví predstavitelia od prezidenta Jimmyho Cartera nadol boli nahradení dvojníkmi a títo dvojníci napriek svojmu vzhľadu a správaniu nie sú ľudskými bytosťami. Sú to umelé živé bytosti podobné robotom nazývané „organické robotoidy“. Keď som tieto veci prvýkrát odhalil, obrnil som sa. Vedel som, že mnohí poslucháči ich nedokážu vstrebať; dôvodom však bolo to, čo som vtedy uviedol: bez poznania robotoidov by sa udalosti stali nepochopiteľnými. Odvtedy robotoidy v kľúčových mocenských pozíciách spôsobujú v správach mnohé prekvapenia. Najzvláštnejšie zo

všetkých spôsobili robotoidy Jimmyho Cartera. V Audio liste č. 48 pred dvoma mesiacmi som podrobne opísal veľké problémy nestability, ktoré Rusi majú s Carterovými robotoidmi. Holografické počítačové mozgy robotoidov obsahujú nestability prítomné v skutočnom Carterovom mozgu spôsobom, ktorý ich zveličuje. Preto Carterov robotoid z času na čas urobí niečo také nepredvídateľné, že je to pre Rusov nebezpečné. Príkladom bol slávny takzvaný „incident s vražedným králikom“ spred niekoľkých týždňov. Carterov robotoid úplne vážne povedal tlači, že jeho a jeho rodinu pri rybolove napadol močiarny králik. Viete si to predstaviť?

Rusi sa chcú zbaviť nervy drásajúceho problému nestabilných Carterových robotoidov. Začiatkom tohto mesiaca, 15. septembra, sa o to pokúsili. Údajného prezidenta Cartera prihlásili — zo všetkých možností — do bežeckých pretekov v pohorí Catoctin pri Camp Davide. Bola to náročná šesťmíľová trať zahrňajúca veľa behu do kopca. Carterov robotoid č. 14 bol naprogramovaný bežať maximálnou rýchlosťou a za žiadnych okolností nepoľaviť. Ruská stratégia bola jednoduchá: bežci, ktorí sa preťažujú a pri varovných príznakoch nezastavia a neodpočinú si, si môžu vážne ublížiť. V extrémnych prípadoch môže náhle nastať prehriatie, dehydratácia a zlyhanie srdca. Robotoidy, ako som vysvetlil v predchádzajúcich nahrávkach, majú hrubú napodobeninu ľudského metabolizmu, ich srdcia sú pomerne slabé a žijú iba niekoľko týždňov či mesiacov podľa problémov so stresom. Nemajú pud sebazáchovy, takže Carterov robotoid č. 14 bol naprogramovaný bežať ako vietor. Očakávalo sa, že náhle, bez varovania, utrpí úplné zlyhanie srdca, zrúti sa a na mieste zomrie. Keby robotoid zomrel skôr, než by sa k nemu dostala pomoc, každý by to prijal ako tragickú nehodu a Rusi by sa zbavili problému nestabilných Carterových robotoidov. Deň pretekov však svitol chladnejší, než plánovači očakávali. Carterov robotoid č. 14 sa zrútil, ale nezomrel okamžite. Jeho tvár sa zmenila na smrteľne zelenošedú, stonal a hovoril nesúvisle; keď ho však muži tajnej služby zdvihli, nohy mu naďalej bežali podľa programu. Napokon prišla sanitka, ale Carterov robotoid č. 14 ju nepoužil. Namiesto toho robotoida odviezli autom do Camp Davidu a tam robotoid č. 14 konečne zomrel — príliš neskoro a mimo očí verejnosti.

Účelom pretekov bolo odstrániť problém Carterových robotoidov spôsobom, ktorý by nezanechal otázky — teda náhlou smrťou na mieste. Keby však Carterovu údajnú smrť oznámili po príchode pomoci a odvoze, vypukla by búrka otázok. Preto sa po pretekoch objavil Carterov robotoid č. 15, aby všetkých upokojil. Vôbec nevyzeral ako smrteľne vyzerajúca postava, ktorá sa len krátko predtým zrútila pri pretekoch. Vyzeral ako nový človek a v istom zmysle ním bol. Kontrast medzi umierajúcim robotoidom č. 14 a čerstvým robotoidom č. 15 môžete vidieť sami. Stačí si zaobstarať číslo časopisu Sports Illustrated z 24. septembra 1979. Na stranách 16 a 17 uvidíte fotografie robotoida č. 14 — zasiahnutého, potácajúceho sa, s otvorenými ústami. Potom sa pozrite na sviežu, usmiatu fotografiu robotoida č. 15, ktorý iba krátko nato na strane 19 odovzdáva trofeje, a spýtajte sa sami seba: Je to ten istý človek?

Priatelia, robotoidy sú jedným príkladom toho, čo potrebujete vedieť, aby ste pochopili prebiehajúcu tajnú vojnu; potrebujete však vedieť aj ďalšie veci, pretože vojna medzi Ruskom a jeho boľševickými a sionistickými nepriateľmi má mnohé stránky a je veľmi stará.

Moje tri dnešné témy sú:

Téma č. 1 — Nekontrolovaná inflácia a kolabujúca americká ekonomika.

Téma č. 2 — Kubánska kríza na zničenie SALT II.

Téma č. 3 — Tisícročná vojna medzi Ruskom a Chazarmi.

Téma č. 1 — Väčšinu Američanov dnes pravdepodobne najviac znepokojujú titulky o slabnúcej ekonomike. V porovnaní s nimi sa nám väčšina ostatných významných udalostí môže zdať vzdialená a menej dôležitá. SALT II, vojaci na Kube a spory medzi černochochmi a Židmi nás môžu znepokojovať, ale väčšina z nás sa zrejme osobne sotva dotýkajú. Ekonomika je iná vec. Všetci musíme mať jedlo na stole, oblečenie na sebe a strechu nad hlavou a zabezpečiť tieto veci je každým dňom ťažšie. Sotva prejde deň bez novej zlej správy o ekonomike. Jeden deň Federálny rezervný systém oznámi, že zvyšuje vlastné úrokové sadzby členským bankám na historicky rekordnú úroveň, ďalší deň popredné banky zvýšia úroky svojim najlepším zákazníkom na úroveň, ktoré tiež vytvárajú nové rekordy. S každým zvýšením mladé páry túžiacie kúpiť si vlastný dom zisťujú, že je to čoraz nemožnejšie. Americký sen o vlastnom domove sa im mení na fantáziu. Bezmocne sledujú, ako ich najdrahšie nádeje explodujú v tornáde rastúcich spotrebiteľských cien a nekontrolovaných úrokov. Akosi však, priatelia, vychádza najavo, že iba priemerný pracujúci muž a žena sú cenami vytláčaní z možnosti požičať si potrebné peniaze.

Naproti tomu podnikateľské úvery rýchlo rastú namiesto poklesu. Mnohí podnikatelia si požičiavajú všetko, čo môžu dostať, bez ohľadu na úroky. Vkladajú doláre do závodov a vybavenia, hromadia zásoby a v niektorých prípadoch špekulujú v zahraničných menách a zlate. A tak, zatiaľ čo vy a ja sme vytláčaní, veľké podniky si požičiavajú doláre, akoby vychádzali z módy, pretože, priatelia, dolár z módy vychádza. Očakávajú, že úvery neskôr splatia dolármi, ktoré budú takmer bezcenné.

Medzitým zlé ekonomické správy pokračujú. Jeden deň nám hovoria, že nezamestnanosť rastie — nič dobré, myslíme si, najmä ak patríme medzi nezamestnaných. Podľa takmer všetkých odborníkov by to však aspoň malo začať znižovať infláciu. Celé roky nám to hovorili, ale NIE, aj inflácia sa ďalej zrýchľuje. Vieme to zakaždým, keď kupujeme potraviny.

Potom počujeme, že v Spojených štátoch klesá produktivita. Podľa vládnych údajov zverejnených minulý mesiac produktivita minulý jar prudko klesala najrýchlejším tempom za päť rokov. Znamená to, že americká ekonomika je čoraz menej efektívna a čoraz viac orientovaná na služby. Ak je to tak, pýtame sa: Ako môžeme súťažiť na svetových trhoch?

Potom niekto spomenie, že to, čo sa deje v ekonomike Spojených štátov, sa nazýva STAGFLÁCIA. Naša ekonomika stagnuje, a predsa sa inflácia rozpaľuje. Opäť si lámeme hlavu. V Amerike je to pre nás niečo nové. V minulosti sme mali recesie a mali sme infláciu, ale nie spolu! Teraz máme oboje naraz, a kam to všetko vedie? Jedna stopa je obsiahnutá v ďalších údajoch, ktoré minulý mesiac zverejnilo ministerstvo práce. Minulý jar hodinové odmeňovanie merané v dolároch rástlo, ľuďom sa mzda v dolároch zvyšovala približne o 8 % ročne; inflácia však teraz tieto zvýšenia predbieha. Preto reálne odmeňovanie z hľadiska toho, čo si za peniaze môžete kúpiť, počas jarného štvrťroka kleslo o 5 %; naše výplaty teda môžu vyzeráť čoraz väčšie, ale priemerne si za ne kúpime čoraz menej.

Klesajúca hodnota dolára v potravinách sa odráža aj na medzinárodnej menovej scéne. V zahraničí sa držiteľia dolárov zbavujú tak rýchlo, ako môžu, skôr než sa scvrknú na nič. Doláre sa vymieňajú za tvrdé meny, ako je západonemecká marka. Posun je obrovský. Pred niekoľkými dňami, 20. septembra, došlo k faktickému znehodnoteniu dolára voči marke približne o 2 %. Doláre sa tiež vymieňajú za zlato tak rýchlo, že obchodovanie označili za „horúčkovité“. Preto cena zlata v amerických dolároch stúpa na neuveriteľné úrovne. Len pred dvoma dňami prvýkrát v dejinách prekonal 400 dolárov za uncu.

Priatelia, naše rastúce ekonomické ťažkosti sú ovocím zámerného plánovania veľmi mocných mužov. Veľkú časť tohto plánu som zverejnil takmer pred siedmimi rokmi v knihe THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR — Sprisahanie proti doláru, ktorú vydal George Braziller v New Yorku v štáte New York. Teraz, keď sa veci, ktoré som tam opísal, dejú, je moja kniha vypredaná. Vtedy však väčšina

čitateľov jednoducho nemohla uveriť, že by sa tieto veci naozaj mohli stať; a tak, hoci som identifikoval mnohých zodpovedných, neurobilo sa vôbec nič na zastavenie plánu. O rok neskôr, na jar 1974, som vo svedectve pred Kongresom odhalil, že väčšina údajnej americkej zásoby zlata zmizla. Bola to kľúčová zložka plánu zničiť americkú ekonomiku na ceste k diktatúre. Bol som pripravený podložiť obvinenia dôkazmi a svedkami, ale Kongres neurobil nič. Preto som svoje obvinenia zverejnil. Verejný tlak napokon viedol k takzvanej inšpekčnej návšteve zlata vo Fort Knox kongresmanmi a novinármi v septembri 1974. Bol to podvod a vyvolal mnoho otázok a podozrení v zahraničnej tlači; tu doma však podvod zabral a ľudia sa vo veci Fort Knox upokojili. Neurobilo sa nič trvalé a plán amerického hospodárskeho kolapsu pokračoval.

Na jeseň 1974 som začal nahrávať hovorené nahrávky. Moja úplne prvá nahrávka, AUDIO BOOK č. 1, vznikla pred piatimi rokmi budúci mesiac. Zahrňala informácie, ktoré poslucháči mohli použiť ako východisko vlastného osobného plánovania na prichádzajúce udalosti. Nedával som finančné rady ako také, opisoval som však druhy vecí, ktoré boli historicky užitočné za nepriaznivých ekonomických podmienok. Dnes sa mnohé z týchto podmienok rozvíjajú všade okolo nás. Začiatkom roka 1975 som nahral druhú nahrávku, AUDIO BOOK č. 2, o škandále so zlatom vo Fort Knox. Na nej som uviedol viac podrobností o tajnom zmiznutí bývalej americkej zásoby zlata. Tiež som uviedol viac podrobností o ekonomických a politických otrasoch, ktoré sa plánovali pre budúcnosť Ameriky.

V týchto nahrávkach som poskytol najlepšie informácie, ktoré som vtedy mal, ale urobil som chybu, keď som odhalil približný časový harmonogram budúcich udalostí podľa vtedajších plánov. Jasne som uviedol, že sú to čisto plány a harmonogramy ľudí. Dúfal som, že ich odhalením môžem nejakým malým spôsobom prispieť k ich oddialeniu či dokonca zastaveniu. Moje úmysly pri zverejnení tajných harmonogramov — ktoré boli plánmi, nie proroctvami — niektorí žalostne nepochopili. Niektorí ľudia ma skutočne odsudzovali preto, že tretia svetová vojna nenastala podľa harmonogramu. Viete si to predstaviť? Napriek tomu dôverné zdroje, ktoré mi poskytli informácie odhalené pred štyrmi a piatimi rokmi, vedeli, o čom hovoria.

Napríklad na tých skorých nahrávkach som odhalil plány zosnulého Davida Rockefellera a jeho blízkych spolupracovníkov, aby zlato dosiahlo 2000 dolárov za uncu. Vtedy to mnohým znelo smiešne. Aj 200 dolárov za uncu znelo ako príliš vysoká cena, ktorú by zlato mohlo dosiahnuť inak než dočasne; dnes však už vytvorilo nový rekord najmenej 400 dolárov za uncu. Staré všeobecne prijímané názory sú v odpadkovom koši. Takzvaní „zlatí nadšenci“ spred iba niekoľkých rokov sa ukázali ako príliš konzervatívni. Či zlato ešte dosiahne pôvodne plánovaných 2000 dolárov za uncu, sa ešte ukáže. Veď skutočný David Rockefeller je teraz mŕtvy už sedem mesiacov, od februára 1979. Aj tak však základné ekonomické sily, ktoré on a jeho spolupracovníci rozpútali, majú teraz obrovskú zotrvačnosť. Úplný kolaps amerického dolára a s ním aj našej ekonomiky je už iba otázkou času.

To, čo sa nám deje, má historický precedens, priatelia. Stalo sa to v Nemecku začiatkom dvadsiatych rokov. Bola to superinflácia vedúca k rozpadu ekonomiky. Semená katastrofy boli zasadené v júli 1914 pri vypuknutí prvej svetovej vojny. Nemecká vláda nechcela vyvolať odpor proti vojne zavedením vysokých daní, a preto namiesto toho pozastavila vymeniteľnosť marky za zlato. Potom si vláda začala požičiavať na financovanie vojny bez akéhokoľvek obmedzenia množstva peňazí, ktoré sa mohli tlačiť.

Podobne sa proces oddeľovania dolára od zlatého krytia začal počas druhej svetovej vojny. V roku 1945 bolo zlaté krytie znížené zo 42 % na 25 %. Potom v marci 1968 Kongres potichu odstránil posledné zostávajúce 25-percentné zlaté krytie. Znamenalo to, že tlačiarenské lisy mohli voľne bežať. Napokon 15. augusta 1971 prezident Nixon dokončil odpútanie dolára od zlata. Zabuchol medzinárodné zlaté okno s tým, že Spojené štáty už v medzinárodných transakciách nebudú doláre vymieňať za zlato. Nepovedal však, že takmer všetka údajná americká zásoba zlata už vtedy zmizla.

Odtrhnutie marky od zlata nemeckou vládou v roku 1914 spustilo hromadenie meny počas vojny. Po skončení vojny ľudia začali míňať nahromadené marky a inflácia sa rozbehla. Rovnako po Nixonovom zatvorení zlatého okna v Spojených štátoch ceny medzinárodných komodít prudko stúpili a zlato ich nasledovalo. Ako sa nemecká inflácia zrýchľovala, nemecká centrálna banka sa snažila podporovať marku na medzinárodných devízových trhoch. Zakaždým, keď marka začala klesať voči iným menám, Reichsbank nakupovala marky za svoje rezervy zahraničných mien.

Dnes je to rovnaké, priatelia. Kedykoľvek sa dolár začne prepadať, počujeme, že Federal Reserve, naša súkromne vlastnená centrálna banka, podporuje dolár. Niekedy sa používa kľúčové slovo, že Federálna rezervná banka v prospech dolára „intervenuje“. V oboch prípadoch to znamená, že Fed vyhadzuje tvrdé zahraničné meny na nákup chorých dolárov na zahraničných trhoch — inými slovami, vyhadzuje dobré peniaze za zlými. Reichsbank sa tiež snažila podporovať marku výmenou zlata za marky, nie doma, ale na medzinárodných peňažných trhoch.

Dnešnou paralelou je séria „aukcií zlata“ amerického ministerstva financií. Ministerstvo ich udržiava čo najmenšie, pretože nezostala žiadna obrovská zásoba zlata na krytie dolára. Namiesto toho neustále prebieha tajná zhánka, aby sa z rôznych zdrojov zozbieralo zlato na vydraženie. Zlato sa predáva slovami výziev GSA na predloženie ponúk „v stave, v akom je“. Neexistujú záruky a ponúkané zlato je vysoko nečisté namiesto takzvaného „zlata štandardnej dodávkovej kvality“. Aj tak kupujúci radi vymieňajú svoje scvrkávajúce sa doláre za zlaté zvyšky ministerstva financií.

Istý čas sa zdalo, že nemecká inflácia stimuluje podnikanie, bolo to však preto, že nikto nechcel držať marky strácajúce hodnotu. Peniaze sa namiesto toho míňali, vymieňali za tovary každého druhu, ktoré nestratili hodnotu; bol to však proces podkopávajúci sám seba. Čím úzkostlivejšie sa ľudia chceli zbaviť mariek, tým menej ich chceli prijímať. Preto ceny stúpali čoraz strmšie. Pracovníkom organizovaným v odboroch sa podarilo vybojovať zvýšenia miezd, ale nie dosť rýchlo, aby držali krok. Neorganizovaní pracovníci a ľudia s pevným príjmom zostali úplne pozadu. Mzdy v markách rástli, ale reálne mzdy začali klesať. Presne to sa teraz deje tu v Spojených štátoch. Nemci, ktorí si zarábali poctivou prácou každého druhu, začali klesať v životnej úrovni. Dosiahol sa bod, keď špekulácia v zlate a komoditách bola jediným spôsobom, ako udržať krok s infláciou.

Dnes sú tu zjavné paralely. Investori v posledných rokoch čoraz viac presúvali pozornosť ku komoditným burzám, zatiaľ čo akciový trh stagnuje. A pokiaľ ide o zlato, kto o ňom dnes vie?

Nemecká inflácia dosiahla bod, keď živila samu seba. Už nešlo o základnú ekonomiku — išlo o dôveru. Ľudia stratili všetku dôveru v marku a od tej chvíle lisy doslova nedokázali tlačiť marky dostatočne rýchlo. Do polovice roka 1923 dostávali muži mzdu aj trikrát denne. Ich manželky sa s nimi stretli a ponáhľali sa peniaze minúť skôr, než sa ďalej znehodnotia. Dosiahol sa bod, keď sa týmto spôsobom už nedalo podnikať. Muži nechceli pracovať za peniaze bezcenné skôr, než ich mohli minúť. Farmári nechceli vymieňať potraviny za papier, ktorý nič nekúpi, podniky sa začali zatvárať, vypukli potravinové nepokoje, nemecká ekonomika sa začala rozpadáť vo švíkoch.

Nemecká superinflácia bola napokon zastavená rovnakým spôsobom, aký sa vždy používa pri kolapse meny. Zavedie sa nová mena namiesto starej. V Nemecku sa nazývala rentová marka a bola podložená zárukami, ktoré obnovili dôveru. Tu v Spojených štátoch už bola naša náhradná mena vytlačená na prvotnú distribúciu, keď príde čas. Za každý nový dolár vymeníme veľa starých dolárov, ale ani nový dolár nebude krytý zlatom, pretože na to nemáme takmer žiadne zlato. Namiesto toho bude posádkovým dolárom — použiteľným iba v Spojených štátoch, neprijateľným v iných krajinách.

V AUDIO BOOK č. 1 pred piatimi rokmi som vysvetlil, že tí, ktorí uvádzali tieto sily do pohybu, vyhlasovali vojnu nám, americkému ľudu. Štyria bratia Rockefellerovci dúfali, že sa stanú našimi

absolútnymi diktátormi na ceste k dobytíu celého sveta. Teraz sa tu v Amerike bolševici snažia využiť ekonomické sily, ktoré pomohli Rockefellerovcom rozbehnúť. Rockefellerovci smerovali k úplnému prevzatiu moci korporátnym socializmom, zatiaľ čo bolševici chcú novú bolševickú revolúciu a brutálne prevzatie moci štátnym socializmom. Rusi medzitým používajú svoje robotoidy na kľúčových pozíciách v snahe zmariť bolševické zámery tu v Amerike. Rusi nevytvorili sily vedúce k nášmu ekonomickému kolapsu, ale ani sa ich nesnažia zastaviť. Namiesto toho sa pokúšajú usmerniť proces hospodárskeho kolapsu tak, aby sa obrátil proti bolševikom.

Pred siedmimi rokmi, pred piatimi rokmi, dokonca pred tromi rokmi sme my, americký ľud, mohli konať a zvrátiť sily vedúce ku kolapsu. Mohli sme žiadať, aby sa naše zlato vrátilo do Fort Knox, aby tí, ktorí ho vzali, boli potrestaní a aby bol dolár opäť „dobrý ako zlato“; my ako národ sme však neurobili vôbec nič! Bolo oveľa ľahšie prijať oficiálne lži než neoficiálnu pravdu. Tak sa teraz naša krajina stala ekonomickým bojiskom vojny medzi ruskými kresťanmi a ich dávnymi nepriateľmi. Ešte sa ukáže, kto tú vojnu vyhrá, ale v každom prípade milióny Američanov prehrávajú a budú trpieť.

Téma č. 2 — Koncom minulého mesiaca, večer 30. augusta, sa začala ďalšia z našich nekonečných kríz. Spravodajské agentúry prinášali zlovestné slová z domu predsedu senátneho výboru pre zahraničné vzťahy Franka Churcha v Idahu. Citovali ho, že americké spravodajstvo potvrdilo prítomnosť ruských bojových jednotiek na Kube; a odchýlením sa od svojho minulého správania všetkých prekvapil. Žiadal okamžitý odchod všetkých ruských bojových jednotiek z Kuby.

To, čo sa deje, priatelia, je ďalšia potýčka, tentoraz veľká, medzi bolševikmi a kresťanskými vládcami Ruska. Bolševici v našej vláde tu v Amerike teraz sledujú stratégiu s významnými podobnosťami so svojou stratégiou v Guyane z minulého novembra 1978. Nemám dost času zopakovať všetky podrobnosti vtedajších udalostí. Na ich pripomenutie si možno budete chcieť znovu vypočuť Audio list č. 40; teraz vám však len pripomeniem, že minulý november bolševici využili napätie okolo Kuby ako súčasť širšej stratégie. To isté sa deje opäť, tentoraz je tu však dôležitý rozdiel. Pomocou robotoidov sa Rusom zatiaľ darí zostať o krok pred bolševikmi. Minule skutočným cieľom nebola Kuba, ale tajná ruská raketová základňa v Guyane. Tentoraz hlavným cieľom opäť nie je Kuba, ale zmluva SALT II. A predsa si, rovnako ako predtým, Rusi netrúfajú poľaviť v ostražitosti okolo Kuby ani kdekoľvek inde, pretože tunajší bolševici zaútočia všade, kde nájdú otvorenie, kdekoľvek na svete.

Minule bola umelá bolševická kríza okolo Kuby postavená na MiGoch-23. Tentoraz ide o ruské pozemné bojové jednotky. Tri tisícky ruských vojakov by dnes z Kuby nemohli napadnúť Spojené štáty o nič viac, než mohli MiGy-23 zaútočiť minulý rok. Navyše tunajší bolševici teraz používajú staré informácie o ruských jednotkách, tak ako minulý rok použili staré informácie o MiGoch-23. Údajné fotografie ruských jednotiek na Kube zo špiónážnych satelitov neboli získané minulý mesiac, ako tvrdia. Bez ohľadu na to, čo robotoid Carter zajtra večer povie v televízii, fotografie sú v skutočnosti takmer dva roky staré, získané koncom roka 1977.

Pred dvoma rokmi v tomto mesiaci, 27. septembra 1977, Spojené štáty prehrali s Ruskom najrozhodujúcejšiu bitku 20. storočia. Bola to prvá vesmírna bitka v dejinách, bitka žatevného Mesiaca. Oznámil som ju v tom mesiaci v Audio liste č. 26, ale verejnosti ju nikdy oficiálne neoznámili. Po tejto bitke boli Spojené štáty a Rusko na pokraji vojny. Rusi v zákulisí tlačili na našich vládcov, aby opustili plány dobývania jadrovou vojnou. Žiadali postupnú americkú kapituláciu prostredníctvom jednostranného odzbrojovania podľa SALT II.

Medzitým novospustené ruské kozmické interceptory začali systematicky ničiť americkú vesmírnu flotilu špiónážnych satelitov. Kozmické interceptory, ktoré majú posádky a sú vyzbrojené zbraňami s časticovým lúčom, vyhľadávali a ničili naše špiónážne satelity jeden po druhom. Spojené štáty proti

nim nemajú obranu, ale proces odstránenia všetkých našich špiónážnych satelitov bol postupný a trval niekoľko mesiacov. Do apríla 1978 všetky zmizli, ako som oznámil v Audio liste č. 33. Medzitým však CIA zapla všetky naše špiónážne satelity. Cieľom bolo získať čo najviac informácií z celého sveta pred ich zničením. Normálne sa zapínajú iba výberovo, aby sa predĺžila ich prevádzková životnosť; keď ich však ruské kozmické interceptory premieňali na ohnivé gule jednu po druhej, už na tom nezáležalo.

Jednou z vecí, ktoré satelity v posledných dňoch svojej existencie koncom roka 1977 zachytili, boli ruské manévry na Kube. Manévry prebiehali v sile brigády, čo bolo záhadné. Ruská armáda spravidla brigádu ako organizačnú jednotku nepoužíva. Zmysel to dostalo až neskôr, keď sa zistilo, že sovietske jednotky, prevažne z Ázie, prenikajú do Kanady a Mexika. Je to príprava na možnú inváziu do Spojených štátov cez naše severné a južné hranice, ako som dávno oznámil v Audio liste č. 32. Jednotky vstupujú do Kanady cez provinciu Quebec ako súčasť dohody, tajnej dohody medzi Ruskom a Francúzskom. Do Mexika vstupujú cez polostrov Yucatán. Francúzsky vplyv je veľký aj v Mexiku, hoci tu v Spojených štátoch je to menej známe. Kuba je kľúčovou zastávkou jednotiek, či smerujú do Kanady, alebo Mexika.

V Audio liste č. 32 som vysvetlil, ako ruské jednotky zostávajú v Kanade a Mexiku rozptýlené, a preto neodhalené; keď a ak sa vydá rozkaz na inváziu do Spojených štátov, majú sa rýchlo sformovať do organizovaných bojových síl. Pri plánovaní tejto stratégie ruskí generáli dospeli k záveru, že optimálnou organizačnou jednotkou bude brigáda, a preto jednotky po príchode na Kubu cvičia v manévroch veľkosti brigády. Potom sa rozpustia a presunú do Quebecu a na polostrov Yucatán. Tunajší bolševici vo vláde teda obvinením, že na Kube je brigáda ruských jednotiek, hovoria taký malý zlomok pravdy, že sa rovná lži. Celú pravdu si netrúfajú povedať, pretože by to otvorilo otázky o našich neexistujúcich špiónážnych satelitoch. Aj tak však bolševici počítali prefíkane. Rusi sa nemajú ako brániť vysvetlením toho, čo sa naozaj deje, pretože by tomu nikto nerozumel. Tak je to opäť boj manévrov a intríg.

Priatelia, keď bola pred tromi mesiacmi vo Viedni podpísaná zmluva SALT II, upozornil som vás, aby ste sledovali určité veci. Vtedy sa veľmi propagovalo, že SALT II má v Senáte problémy; ako som vám však vtedy povedal v Audio liste č. 47, Rusi nahrádzali kľúčových bolševických agentov v Senáte vlastnými robotoidmi. Preto som vám mohol povedať, aby ste sledovali postupné slabnutie odporu proti SALT II, a po zvyšok leta sa dialo presne to. Vyhliadky SALT II sa každým dňom zlepšovali. Napriek tomu som v Audio liste č. 47 tiež upozornil, citujem: „Zostáva malá šanca, že bolševici nejakú nájdú spôsob, ako SALT II zmať“; a tiež, citujem: „Ratifikácia SALT II by mohla byť rozhodujúcou skúškou, ktorá určí, či medzi Amerikou a Ruskom bude mier alebo vojna.“

O toto ide v súčasnom zápase okolo ruských vojakov na Kube. Začalo sa to v polovici júla. Bolševické zdroje začali floridskému senátorovi Richardovi Stoneovi dodávať starostlivo vykonštruované tipy o ruských jednotkách na Kube. Stone to potom otvoril počas vypočúvaní o SALT II v senátnom výbore pre zahraničné vzťahy. Počas výpovede ministra obrany, robotoida Harolda Browna, sa Stone nečakane spýtal na sovietsku bojovú brigádu na Kube. Robotoid Brown ešte nebol na túto otázku naprogramovaný a bol zmätený; do diskusie však vstúpil robotoidný senátor Frank Church, predseda výboru. Spoločne títo dvaja ruskí robotoidi Brown a Church problém dočasne zneškodnili. Robotoid Brown poveril robotoida Churcha vydať pre tlač upokojujúce vyhlásenie. Popieralo, že by Kuba hostila ruskú vojenskú prítomnosť inú než poradcov. Teraz však Rusi vedeli, čo bolševici použijú na svoju vykonštruovanú krízu proti SALT II. Vedeli, že nemôžu zastaviť bolševikov v jej nejakom zverejnení, a tak hrali o čas. Každý ďalší deň zmluvu SALT II o niečo viac zabezpečoval. Medzitým Rusi pomocou robotoidov na kľúčových pozíciách ostrážito čakali na ďalší bolševický krok.

V polovici augusta sa ruská KGB dozvedela o úskoku, ktorý pripravovali bolševici v CIA. Robotoidná náhrada riaditeľa CIA Stansfielda Turnera sa dozvedela o zamýšľanom použití dvojročných satelitných fotografií ruských jednotiek na Kube. Rusi sa pripravili. Tiež naprogramovali robotoida Franka Churcha, aby prevzal iniciatívu vo veci Kuby hneď, keď mu povedia čokoľvek o údajných nedávnych satelitných snímkach Kuby. Tridsiateho augusta patrila Churchov robotoid medzi tých, ktorých informovali o údajne nových satelitných snímkach. Podľa programu okamžite konal. Počas prestávky na Sviatok práce v Idahu zvolal robotoid Church reportérov na tlačovú konferenciu. Tam urobil oznámenie a tvrdé vyhlásenia, ktoré spustili súčasnú krízu. Zaujatím takého tvrdého postoja všetkých prekvapil. Kolegovia senátori zdvíhali obočie v úžase a rovnako mnohí novinári; bol to však prefíkaný a nečakaný ruský krok, pretože takto Rusi bolševikom vzali loptu. Senátor Stone, ktorý celú vec začal, už nemal priestor byť väčším jastrabom než Church; a keďže Church je predsedom výboru a Stone iba členom, všetci na Stonea okamžite zabudli. Keď dozrejú podmienky, robotoid Church bude situáciu ovládať. Ako najtvrdší z tvrdých bude dôveryhodný, ak neskôr oznámi: „Som spokojný. Kubánska situácia je teraz vyriešená, takže pokračujeme so SALT II.“ O tento výsledok sa Rusi usilujú. Medzitým používajú robotoidy v Senáte na oddialenie hlasovania o SALT II. Je to krok na záchranu zmluvy, ktorá by pri hlasovaní práve teraz bola porazená.

Medzitým na oboch stranách pokračujú veľmi nebezpečné a zložité manévry. Rusi stále majú ťažkosti s robotoidmi a musia ich zavádzať pomalšie, než plánovali. Zároveň sa bolševici začínajú preskupovať a získavať späť časť sily. Preto riziko jadrovej vojny opäť začína rásť. Nebezpečenstvo je stále oveľa menšie než v tomto čase minulého roka, ale rastie. V skutočnosti práve teraz tajne prebieha vojenská vojna nervov medzi Ruskom a Spojenými štátmi.

Pred tromi nocami Rada národnej bezpečnosti počas tejto vojny nervov usporadúvala jedno stretnutie za druhým. Začali sa večer 27. septembra, na druhé výročie bitky žatevného Mesiaca, a pokračovali hlboko do noci. Ruskí robotoidi v rade pracovali nadčas, aby situáciu udržali pod kontrolou.

Medzitým, priatelia, je teraz okolo Spojených štátov približne 500 ruských ponoriek v pozíciách pre možný útok. Približne 200 je rozostavených pozdĺž východného pobrežia, 150 pri západnom pobreží a zhruba rovnaký počet pri pobreží Mexického zálivu. Rusi, samozrejme, nemusia závisieť od ponoriek, ak sa niekedy rozhodnú naozaj zaútočiť. Už tri roky sú v našich vlastných teritoriálnych vodách rozmiestnené ruské rakety krátkeho doletu odpaľované spod vody a vyše dva roky sú na cieľoch po celých Spojených štátoch umiestnené ruské vodíkové bomby. Siahajú od maličkých mikrojadrových zbraní po obrovské bomby na ničenie priehrad. Napokon majú Rusi aj vesmírnu triádu zbraní, ktorej nemáme obdobu. Jednu jej zložku tvoria kozmické interceptory, ktoré som spomenul predtým. Ďalšia je na Mesiaci, kde sú ruské zbrane s časticovým lúčom umiestnené takmer dva roky; treťou je flotila kozmosfér, ktoré plávajú vysoko nad našimi mestami a vojenskými objektmi. V súčasnosti však Rusi útočiť nechcú.

Ich skutočný cieľ je opačný — nazýva sa „odstrašenie“. Rozmiestnením ponoriek vysielajú odkaz bolševikom tu v Amerike. Ruské ponorky sú najmä rozmiestnené s osobitným dôrazom na juhovýchod Spojených štátov, čo odráža ich obavy o Kubu. Tento dôraz tvoria raketové ponorky, o ktorých je známe, že sú vyzbrojené neutrónovými hlavicami. Neutrónové zbrane, priatelia, sú najpoužiteľnejšie zo všetkých jadrových zbraní, pretože v podstate nevytvárajú spad. Ich rozmiestnením teda Rusi varujú bolševikov: Ak udriete vy, udrieme aj my.

Téma č. 3 — Za posledné približne dva roky som rozoberal zápas v Rusku medzi kresťanmi a bolševikmi od roku 1917. Súčasné udalosti nemožno pochopiť bez poznania šiestich posledných desaťročí zápasu o kontrolu Kremľa. Tento zápas je však sám súčasťou ešte väčšieho historického obrazu. To, čo dnes vidíme, priatelia, je vyvrcholenie vyše tisícročnej vojny medzi dvoma

najzarytejšími nepriateľmi na Zemi. Je to vojna medzi RUSKOM a CHAZARMI.

Chazarské kráľovstvo zmizlo z mapy sveta pred mnohými storočiami. Dnes o ňom mnohí nikdy ani nepočuli, vo svojej dobe však bolo naozaj veľmi významnou mocnosťou, ktorá vládla veľkej ríši podrobených národov. Museli s ním počítať dve susedné vtedajšie supervelmoci. Na juh a západ od Chazarska bola v plnom rozkvele Byzantská ríša so svojou východnou pravoslávnu kresťanskou civilizáciou. Na juhovýchode chazarské kráľovstvo hraničilo s expandujúcou moslimskou ríšou arabských kalifov. Chazari ovplyvnili dejiny oboch týchto ríš; oveľa dôležitejšie však je, že chazarské kráľovstvo zaberalo územie, ktoré sa neskôr stalo južnou časťou Ruska medzi Čiernym a Kaspickým morom. Preto sa historické osudy Rusov a Chazarov preplietli spôsobmi, ktoré pretrvali dodnes.

Ak ste o Chazaroch nikdy nepočuli, myslím si, že by som mal spomenúť, kde sa o nich môžete dozvedieť viac. Pred tromi rokmi, v roku 1976, britský spisovateľ Arthur Koestler publikoval knihu o Chazaroch. Má názov „THE 13TH TRIBE — THE KHAZAR EMPIRE AND ITS HERITAGE“ — „Trinásty kmeň — Chazarská ríša a jej dedičstvo“. Americkým vydavateľom je Random House, New York, štát New York.

Dejiny zaznamenávajú, že Chazari vznikli zo zmesi Mongolov, Turkov a Fínov. Už v 3. storočí nášho letopočtu boli rozpoznateľní v neustálych vojnách v oblastiach Perzie a Arménska. Neskôr, v 5. storočí, Chazari patrili medzi ničivé hordy Attilu Huna. Okolo roku 550 nášho letopočtu sa kočovní Chazari začali usádzať v oblasti severného Kaukazu medzi Čiernym a Kaspickým morom. Chazarské hlavné mesto Itil bolo založené pri ústí Volgy do Kaspického mora, aby kontrolovalo riečnu dopravu. Chazari potom vyberali desaťpercentné mýto z každého nákladu, ktorý prešiel okolo Itilu po rieke. Tých, ktorí odmietli, napadli a povraždili.

Keď sa ich kráľovstvo pevne etablovalo na Kaukaze, Chazari postupne začali vytvárať ríšu podrobených národov. Čoraz viac slovanských kmeňov, ktoré boli v porovnaní s Chazarmi mierumilovné, bolo napadnutých a dobytých. Stali sa súčasťami Chazarskej ríše a museli neustále platiť tribút chazarskému kráľovstvu. Tribút od dobytých národov bol, samozrejme, vždy črtou ríš, ale nie spôsobom Chazarov. Takzvané veľké svetové ríše vždy za vybraný tribút niečo poskytovali. Rím napríklad robil z dobytých ľudí občanov; za vybrané dane prinášal civilizáciu, poriadok a ochranu pred útokmi potenciálnych útočníkov. V Chazarskej ríši to však tak nebolo. Národy podrobené Chazarom dostávali za svoje platby iba jednu vec: vratký príslub, že Chazari sa zdržia ďalších útokov a plienenia, pokiaľ sa tribút platí. Poddaní Chazarskej ríše teda neboli ničím viac než obeťami obrovského vydierania za ochranu. Chazarskí vládcovia preto vyvolávali všeobecnú a hlbokú nevraživosť v celej svojej ríši, ale aj strach pre nemilosrdný spôsob, akým zaobchádzali s každým, kto sa im postavil. Chazarská ríša sa tak rozširovala, až obsadila veľké oblasti dnešného Ruska a juhovýchodnej Európy. Do 8. storočia siahala na sever po Kyjev a na západ zahŕňala Maďarov, predkov moderného Maďarska.

Približne v roku 740 nášho letopočtu nastala ohromujúca udalosť. Chazari boli pod neustálym tlakom byzantských a moslimských susedov, aby prijali kresťanstvo alebo islam; chazarský vládca, nazývaný kagan, však počul o treťom náboženstve zvanom JUDAIZMUS. Zrejme z politických dôvodov nezávislosti kagan oznámil, že Chazari prijímajú judaizmus ako svoje náboženstvo. Zo dňa na deň sa úplne nová skupina ľudí, bojovní Chazari, náhle vyhlásila za Židov — Židov prijatím viery. Historici tej doby začali chazarské kráľovstvo opisovať ako „kráľovstvo Židov“. Nasledujúci chazarskí vládcovia prijímali židovské mená a koncom 9. storočia sa chazarské kráľovstvo stalo útočiskom Židov z iných krajín.

Medzitým brutálna chazarská nadvláda nad inými národmi pokračovala nezmenená. Potom sa však na scéne objavil nový faktor. Počas 8. storočia sa valili po veľkých riekach — Dnepri, Done, Volge. Boli to príslušníci východnej vetvy Vikingov. Boli známi ako Varjagovia alebo Rusi. Podobne ako iní Vikingovia, Rusi boli odvážni dobrodruhovia a prudkí bojovníci; keď sa však zaplietli s Chazarmi, často skončili platením tribútu ako všetci ostatní.

V roku 862 ruský vodca menom Rurik založil mesto Novgorod a zrodil sa RUSKÝ NÁROD. Ruskí Vikingovia sa usadili medzi slovanskými kmeňmi pod chazarskou nadvládou a zápas medzi Vikingmi a Chazarmi zmenil charakter. Stal sa zápasom vznikajúceho ruského národa o nezávislosť od chazarského útlaku.

Výše storočia po založení prvého ruského mesta nastala ďalšia významná udalosť. Ruský vodca, kyjevský knieža Vladimír, prijal v roku 989 kresťanský krst. Aktívne podporoval kresťanstvo v Rusku a jeho pamiatku si dnes Rusi uctievať ako „svätého Vladimíra“; a tak sa pred tisíc rokmi začala ruská tradícia kresťanského národa.

Vladimírovo obrátenie tiež priviedlo Rusko do spojenectva s Byzanciou. Byzantskí vládcovia sa vždy báli Chazarov a Rusi stále zápasili o oslobodenie. Preto v roku 1016 spojené ruské a byzantské sily napadli chazarské kráľovstvo. Chazarská ríša bola rozbitá a samotné kráľovstvo začalo upadať. Napokon väčšina chazarských Židov migrovala do iných oblastí. Mnohí skončili vo východnej Európe, kde sa miešali a uzatvárali manželstvá s inými Židmi. Podobne ako semitskí Židia približne o 1000 rokov skôr sa chazarskí Židia rozptýlili. Chazarské kráľovstvo už neexistovalo.

Ako sa sťahovali a žili medzi židovským ľudom, chazarskí Židia odovzdávali osobitné dedičstvo z generácie na generáciu. Jedným prvkom chazarsko-židovského dedičstva je militantná forma SIONIZMU. Podľa chazarských Židov treba územie obsadené starovekým Izraelom znovu získať — nie zázrakom, ale ozbrojenou silou. To sa dnes myslí sionizmom a táto sila vytvorila národ, ktorý sa dnes nazýva Izrael. Druhou hlavnou zložkou chazarsko-židovského dedičstva je nenávisť ku kresťanstvu a k ruskému ľudu ako obhajcovi kresťanskej viery. Kresťanstvo sa vníma ako sila, ktorá spôsobila kolaps starovekého takzvaného kráľovstva Židov, chazarského kráľovstva. Keďže kedysi ovládali veľkú časť dnešného Ruska, chazarskí Židia stále chcú obnoviť túto nadvládu — a celé tisícročie sa o to neustále pokúšajú.

V roku 1917 chazarskí Židia prešli významným míľnikom k vytvoreniu vlastného štátu v Palestíne, ako som spomenul minulý mesiac. V tom istom roku tiež vytvorili bolševickú revolúciu v Rusku. Nasledoval kresťanský holokaust, aký svet nikdy nevidel. Chazarskí Židia po vyše 900 rokoch opäť ovládali Rusko a začali ničiť kresťanstvo ničením kresťanov — vyše 100 miliónov; a zároveň vyše 20 miliónov nábožensky založených Židov tiež zomrelo rukami chazarských Židov. Tomuto, priatelja, čelili ruskí kresťania vo svojom 60-ročnom zápase za zvrhnutie ateistických bolševikov; napokon však ich program zvrhnutia uspel a teraz tisícročná vojna medzi ruskými kresťanmi a chazarskými Židmi dosahuje vyvrcholenie. V hre je nielen budúcnosť Ruska a kresťanstva, ale aj židovského ľudu ako celku.

Minulý mesiac, 19. augusta 1979, zomrel v New Yorku rabín Joel Teitelbaum. Zomrel ráno a pochovali ho v to isté popoludnie. Veľmi krátke oznámenie, a predsa približne 100 000 židovských mužov prišlo včas na pohreb. Ťažko si predstaviť, koľko ďalších státisícov nemohlo na také krátke oznámenie prísť. O mesiac neskôr, 18. septembra, jeho nasledovníci zverejnili spomienkovú poctu vo forme plateného inzerátu v New York Times a zjavne hovorila za mnohých Židov. Okrem iného uvádzala, citujem: „Bol nespochybniteľným vodcom všetkých Židov všade, ktorí neboli nakazení sionizmom“; a tiež, citujem: „S odvahou, ktorá je v našej dobe príliš vzácna, nazval sionistický štát ‚dielom Satana, svätokrádežou a

rúhaním'. Prelievanie krvi v záujme sionistického štátu mu bolo odporné.“

Tieto slová, priatelia, vyslovili ortodoxní Židia smútiaci za svojím zosnulým vodcom. A noví kresťanskí vládcovia Ruska by súhlasili, pretože aj oni považujú sionistický štát Izrael za falzifikát, krutý a nebezpečný podvod pre kresťana aj Žida. Chazarský štát nazývaný pred tisíc rokmi „kráľovstvo Židov“ bol parazitom, ktorý žil z tribútu dobytých národov. Podobne dnes Izrael závisí pri prežití od nekonečného prúdu podpory zvonku. Ak zostanú bez kontroly, Rusi veria, že chazarskí Židia zničia kresťanstvo prostredníctvom sionizmu a Rusko prostredníctvom bolševizmu; preto kresťanskí vládcovia Ruska útočia proti svojim tisícročným nepriateľom, Chazarom.

My Američania, ktorí sa nazývame kresťanmi, sme sa nezaujímalí dosť na to, aby sme otvorili oči a pokúsili sa zachrániť vlastnú krajinu alebo brániť svoju vieru. Teraz sa teda naša krajina stala bojiskom kresťanských Rusov a ich smrteľných nepriateľov — bolševikov a sionistov. A či sa nám to páči, alebo nie, priatelia, sme vtiahnutí do tejto totálnej vojny.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.